

Szent István Király Plébánia, Pomáz
Közösségi életünk Krisztus örömeiben.
Hírek, közlemények, lelki írások.

Pomáz, 2013 Templom tér 8.
Tel./Fax: 06-26-325006
irodaidő: H és CS 8-12, K és P 13-17 óráig.
mail: pomaziplebania.iroda@gmail.com
www.pomaziplebania.hu
Bankszámla szám: 11742087-20000569

Vissza a Forrásunkhoz

Kedves Testvérek! Itt állunk egy újabb nagybőjt előtt. Isten – mint minden nap elején – újra belefog, hogy mindenestül, egészen átalakítson minket. Isten terve egyszerű – ahogy Pál apostol is mondja – „Élek, de már nem én, hanem Krisztus él énbennem.” (Gal 2,20) Vagy, ahogy Keresztelő Szent János Vall erről: „Neki növekednie kell, nekem kisebbednem.” (Jn 3,30.). Ezek talán számunkra olyan ismerős gondolatok, vagy éppenséggel oly megvalósíthatatlanok, hogy már nem is érintenek meg minket.

Mégis egy mély lelki élet odáig kell, hogy vezessen, hogy mi magunk egyre inkább háttérbe kerülünk, és Jézus egyre nagyobb részt birtokoljon belőlünk, életünkéből, napirendünkéből, míg „Élek, de már nem én, hanem Krisztus él énbennem.” Sokan talán ezt már túlzásnak, fanatizmusnak tartják. De ez Isten túlzása. Isten csak annyit tud megmenteni belőlünk, amennyit oda adunk Neki. Amennyit adsz az életedből az Istennek, Jézusnak, annyit kapsz a mennyországból. Ha lemaradt valami, vagy „rengeteg minden”, azt utána pótolni kell.

Mégis ezek racionális, praktikus szempontoknak tűnhetnek. De amit az Atya szeretne tőlünk az Ő Fia számára, amit az Atya szeretne adni nekünk, az Ő Fiából, az természetesen túl van a racionalitáson. Idáig kísér el a teológia, ami ez után van az egyszerű, mint egy ölelés. Ezt nem átgondolni kell már - hisz már eljutottunk idáig –, hanem átélni.

Ebben a nagybőjtben is azt szeretné a Mennyei Atya, hogy elszakíthatatlan kötélléssel kössük szívünket Jézuséhoz. Minden napunkat az Ő szeretetében éljük. Ez nem valami papi szöveg, hanem ez így lesz majd végig az örök életben. Ebben a szeretetben kell átélnünk valamennyi nehézségünket, kísértésünket. Az eddig talán kizárólag negatívnak tartott dolgok, események is alkalmak arra, hogy megvalljam szeretetemet iránta. Az egész napot, egész életünket töltsünk Vele együtt!

Jézusom, a Te szívdobbanásaid!!!

Nemzeti imanap 01.18.

Január 18-án, Árpád-házi Szent Margit ünnepén kilencedik alkalommal imádkoztunk együtt hazánk és az egész Kárpát-medence lelki megújulásáért. A zord időjárás és a rossz útviszonyok ellenére közel harmincan gyűltünk össze, hogy imával, énekekkel, fohászainkkal engeszteljünk, kérjük a Magyarok Nagyasszonya közbenjárására Isten kegyelmeit súlyos gondokkal küszködő országunkra. Isten nagyon érzékeny az emberi sorok iránt. Arra kér, biztat, hogy keressük őt, és akkor meg is fogjuk találni. *„Kérjétek és megadatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitvatik néktek”* (Lukács 11,9). Ő pedig tudja, hogy mire van szükségünk. Hiszem, hogy sokan imádkoztak településünkön azok is, akik különböző okok miatt nem tudtak délután 5 órára a templomba eljönni.

Van egy nagyon szép Mária köszöntő énekünk, amelynek egy versszakát idézem biztatásul: *„És hogyha majd Jézus neve imádság lesz nékünk, újra látja a szívárványt békés magyar népünk. Visszatér a magyar égre tündökölve, mint rég, higgyétek, hogy eljön végre a világbékesség!”*

Lengyelné Éva

Az ökumenikus hét után 01.22-26.

Az ökumenikus hétnek ezek voltak a meghatározó gondolatai Pomázon:

Első nap: *Beszédes egyház*

Második nap: *Úton a szabadság felé*

Harmadik nap: *Úton Jézus barátaként*

Negyedik nap: *Úton, akadályokon át*

Ötödik nap: *Ünnepelve az úton*

Keddi nappal kezdődött Pomázon az ökumenikus hét, a szent Miklós kápolnában. A házigazdák a görög katolikus testvérek voltak, az igét Horváth-Hegyí Olivér, evangélikus lelkész hirdette. Ennek kapcsán tettem fel kérdéseimet felé.

>> ... Jézus erre kijelentette: "Én vagyok az, aki veled beszélek." << [Jn 4, 26] – Erre az evangéliumi mondatra építette igehirdetését, ami nagyon figyelmet érdemlő volt, és megszívlelendő. Istennek legyen hála, hogy Ő,

Önön keresztül bennünket megszólít, és elgondolkodtatásra bír. De szeretném kérni plébániánk újságja, az „Élesztő” számára néhány kérdés-emre adandó válaszával folytassuk a megkezdett gondolatait. Abban a reményben kérem, hogy válaszai nyomán tudjuk folytatni utunkat, tovább élni az üzenetet, míg el nem jutunk legalább ebben a dologban - Krisztusban közösségünkre - egy lépcsőfokkal feljebb, előrébb, hogy egyszer elérjünk ahhoz a közös asztalhoz, derűvel, szívesen, örömmel, vágyakozással, kitárt karokkal, ölelkezésre készen, hálatelt szívvel, és megköszönve, hogy egy asztalhoz ülhattünk együtt, együtt dicsőítve Istent, Jézus Krisztusban és általa.

Az ökumenizmusra vonatkoztatva tárta elének a mai példabeszédet. – „Jézus nekünk terített asztalához vár bennünket, mindegyikünket, de mi eltoljuk magunk elől a tányért.” - Ön szerint meddig tehetjük ezt meg? Inkább úgy teszem fel a kérdést, nem az élet elleni bűnünknek fogja-e tartani ezt Isten?

- *Az ökumenikus imahét jó alkalom arra, hogy elgondolkodjunk ezeken a kérdéseken.*

Első körben az jut eszembe, hogy minden olyan dolgunk, amelyből hiányzik a szeretet nem Istentől való. Nem feladatom a történelem során bekövetkezett teológiai pengeváltások számba vétele, kinek mikor volt igaza és ki mikor tévedett, ám az evangéliumokat olvasva és megismerve belőle Jézus személyét nem tudom összeegyeztetni a felekezetek egymás iránt tanúsított szeretetlenségét, még ha annak oka teológiai meggyőződésük miatt is van. A dogmatika nem írhatja felül Jézus nagy parancsolatát:

"...szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből ... és felebarátodat, mint magadat." Tehát eddig sem tehetjük volna meg, hogy szakadások szabdalják Isten földi országát, ez után sem tehetjük meg. Hogy minek fogja tartani ezt Isten, nem tudom. Minden biztonnyal joggal nyugtalankodhatunk e felől.

„Nem csak, hogy egy a pásztorunk, de egy az akol is. Csak nem bírjuk elviselni egymás szagát.” – *Értem, és sajnálatosnak tartom is. Ön szerint mi lehetne erre a megoldás, ami mindegyikünket a másik iránt elfogadóbbakká tehetne?*

- Egy új keresztény dogmatika megírása nem hiszem, hogy célra vezető, pláne járható út lenne, amelyre minden keresztény egyház teológusai elégedetten és a sajátjuknak érezve rábólintanának. Inkább azon a síkon gondolkodnék, amelyen elromlott katolikus és protestáns fronton a kapcsolat. Ezek pedig jórészt a sérelmek, illetve az egyházak tudatos elidegenítési - teszem hozzá jó eredménnyel záruló - kísérletei, amely az egyszerű hívő ember szívében

sok értelmetlen keménységet, előítéletet és némi felekezeti gőgöt hívott elő. Ha mindannyian félretesszük a történelem során másik felekezettől elszenvedett bántásokat, sőt, mi több megbocsátunk egymásnak, máris óriási lépést tettünk, hiszen ha az egymás iránti neheztelésünk rossz levegője elillan, a másik "birka szaga" már nem is elviselhetetlen...

Jézus, Istenben - a szeretetben - való szabadságában megengedte magának, hogy megszólítsa a szamariai asszonyt, és még kérjen is tőle vizet.

Ellenben, a szamariai asszony, megütközött ezen, mert ő bezárt volt a maga vallási keretei közé. – Így fogalmazott beszédében. Jézus szabadságára akarta figyelmünket ráirányítani, szemben a szamariai asszony kötöttségeivel. Amit hasonlított a mi viselkedésünkhöz. Ott, a zsidóság, és a pogány közösség közötti viszonyban, ami meg volt, ahhoz hasonlította a keresztény közösségeink közötti évszázadok óta fenn álló merevséget, elkülönülést. Eszköztelenek vagyunk, vagy úgy ítéli meg, hogy csupán szokásaink mindezeknek az okai?

- Mindaddig eszköztelenek vagyunk, amíg diplomáciai, felszínes megoldásokkal próbálkozunk. A látszatbékesség, az egy hétig, illetve 8 napig szeretjük egymást és érdekes a másik felekezet templomának küszöbét átlépni megközelítés nem rossz, de elégtelen. Egyetlen esélyünk a Szentlélek meggyőző ereje. Órála pedig tudjuk, hogy "A szél fú, ahová akar..." (Jn3,8). Azt hiszem, ideje lenne leszerelni a szélfogókat...

Köszönöm az interjút!

(Az ökumenikus imahét lezárását követően Horváth-Hegyí Olivéréknél megszületett a második gyermek, Fülöp! Indulhat a „Fülöp kurzus”! Isten éltesse az egész családot, és tartsa meg mindannyiukat kegyelmében, szeretetében, egészségben!)

A minap több élesztőt is vásároltam, az ünnepek kapcsán. Egyet a kezembe véve, eltűnődtem rajta. Csak hasonló ahhoz – alakra legalábbis – mint ami az újságunkon mostanában díszel a fejlécben. De közben az élesztő fizikáján, vagy inkább kémiján gondolkodom. Mi köze is van ahhoz a kenyérhez – még ha áttételesen is -, ami felemeltetik, ami megszemélyesíti Krisztus áldozatát, megismétlődve minden egyes szentmisében?

Felhangzik bennem – belülről, kifelé áradva, betöltve – a szó: „Vegyétek, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” [Lk 22,19] Valami új jelentés támad a szavakban. Nem szószerinti értelmezése, annál mélyebb és áthatóbb. Valahogy így hangzik: „Kérem, hogy ugyanazt tegyétek meg, amit tőlem láttok, amit én teszek, annak az akaratából, aki életemmé lenni akar!” Mi mind, abból a földből lettünk teremtve, mint amiből kikel a búzamag, nem vagyunk mi sem különbek a búzamagnál. Arra születünk, hogy termést hozzunk. A jó földre hullott kikel, és százszoros termést hoz (l.: Lk 8,8). Ha a búzaliszthez hozzáadjuk az élesztőt, hozzáánk pedig vegyítjük Krisztust, akkor kenyérré leszünk, éhezők táplálékává.

Krisztus azt akarja, hogy az Ő tanítása, megismerése által - aki az Atya igazságának, szeretetének, lelkének megszemélyesülése közöttünk -, mi is fogyaszthatókká, jó ízű falatokká váljunk a világ számára. Amit Ő ad nekünk – a világ megszentelődéséért az Istennek -, azt adjuk a világnak: önmagunkat. Nem akarom dramatizálni a képletet, de úgy is fogalmazhatjuk, hogy egészen eléggő áldozattá válni (l. Bölcs 5,6). Élő kenyérré, morzsákká kell lennünk. Vagyis Krisztus Eucharisztikus testének részévé kell válnunk!

Ha nem vetjük ki magunkból az élesztőt, az erjedő erőt. A test nem használ semmit, ha a lélek nem lesz láthatóvá, élhetővé és éltetővé benne és általa! (l.: Jn 6,63).

Mert Isten, miután Jézus Krisztusban kinyilatkoztatta, felfedte magát előttünk egészen, teret ad a számunkra, legyünk a példa nyomán ne csak a mennyekben örökösei, de a feladatban is, a dologban is, már most, jelen időben.

Mindenkinek végig kell játszania a maga játszmáját. A maga szerepét, a maga küldetését, ha örökségre vágyunk! Ahogy Jézus is elnyerte az örökségét, úgy a mienkkel sem marad adós az Atya. Még ha úgy éljük életünket, mint a tékozló fiú, akkor is, a jussunk készen vár!

Ébresztő, Búza szemek! Közélt a tavasz, termővé kell válni!

Találtam egy régről maradt élesztőt a hűtőben, már használhatatlan volt, megpenészesedet. Nem válhatott éltetővé.

NJ

A legrövidebb ima

(Egy sebészorvos beszámolója)

Egy órája sincs, hogy újból átnyálaztam a tájanatómiát, a Littmann-féle Sebészeti műtéttant. Memorizáltam a régió képleteit, hogy mit szabad és mit nem. Érdekesekek a tájanatómia atlaszok.

Az artériák pirosak, a vénák kékek, az idegek sárgák, az inak fehérek. Ráadásul mindegyikhez egy parányi fekete nyílvevessző tart, a képlet pontos anatómiai nevével. Hát persze, így könnyű! - s majdnem nevetek. A valóság egészen más, az állandó szívás és törlés ellenére alig látunk a vérmaszattól, s semmi sem emlékeztet az atlaszban látottakra. A kendők által szabadon hagyott kis négyzet semmilyen tájékozódási pontot sem nyújt. Egyedül az anesthesiológus kolléga helye biztos, többnyire a beteg feji végénél ül vagy áll. Isten kezében vagyunk, a beteg és a személyzet egyaránt...

A bevonuláskor nem szólnak fanfárok, csak néhány készülék zümmögése jelzi, hogy működésre kész. Kölcsönösen köszöntjük egymást. A beteg 75 feletti, az elképzelhető összes betegség birtokában. Váratlanul megszólal:

- Mielőtt elaludnék, szeretnék imádkozni! Lehet?

- Persze, csak tessék! - mondom bosszúsán.

- Köszönöm, fiam - s belekezd csendesen. - Domine! ... Ámen! - mondja e két szót.

- Csak ennyi? - kérdezem meglepetten.

- Csak ennyi.

- Uram! ... Úgy legyen!

- Igen, fiam. Ez minden. E két szó közöttieket az Úr úgyis tudja. Tudja, hogy mit mondanék, mit kérnék. Én nem kérek magamnak semmit, de elfogadom, amit Tőle kapok. Tudom, ma Ő vezeti a doktor urak kezét, így nem hibázhatnak.

Mereven állunk, feltartott kézzel. Talán csak a maszkok mögötti szemüvegek csillognak fényesebben, mint korábban.

- Lehet még egy kérésem?

- Igen, természetesen. - de már nem vagyok bosszús a késés miatt. Életem legrövidebb, és leginkább hittel teli imáját hallottam egy perce. Gondolatban még kitöltöttem a két szó közötti helyet.

- Szeretném elénekelni a legszebb énekünket, ha még tudom, mert nagyon álmosodom.

S ekkor remegő, halk hangon belekezd a 42. zsoltár első sorába:

- Mint a szép híves patakra a szarvas kívánczik...

A következő sortól az egyik műtősnő csatlakozik:

- Lelkem úgy óhajt Uramra, és hozzá fohászodik...

A versszakot már öten fejezzük be:

- Tehozzád én Istenem, szomjúhozik én lelkem. Vajon színed eleibe mikor jutok, élő Isten?

Mély sóhajjal álomba merül a néni.

- Törlést kérek! A szemüvegemre. - Még várok egy percet, hogy összedjem magam.

- Ha Isten velünk... Kezdhetjük!...

(Dr. Arbanász Zoltán)

Pilinszky János: A bizalomról

Mi az az istenhit, az ember istenhite, végül is mi az? A kérdésre sokféle-képpen felelhetünk. Megkísérelném az egyik lehetséges választ. Elsőnek egy szót mondanék: bizalom. Miben? Bizalom a mindenségben, s a mindenségben belül a legkisebb porszem sorsában is. Látszatra a lét, könyörtelen mechanizmusával, ennek épp az ellenkezőjét sugallja. Csakhogy a létbe vetett bizalmunk tulajdonképpen nem is a létnek szól, hanem annak a valóságnak, mely csendes erejével fönntartja, hullámverésre emlékeztető lüktetéssel szüli és visszavonja azt.

A hívő tudja, hogy a világ és a létezés a valóságnak egyáltalán nem utolsó szava. Simone Weil nagyon élesen így fogalmazott: "A világ: egzisztál, irreális és rossz. Isten: nem egzisztál, reális és jó". A nyelv meghökkentő, s egy gyanútlan és járatlan olvasó istentagadásnak is vélhetné. Holott csupán azt az áthidalhatatlan valóságkülönbséget jelzi, mely létünket valóságunktól elválasztja, attól a valóságtól, amiben oly nehéz bizakodnunk, s amely minden bizalmat megérdemel.

A kettő közti távolság végtelen. A misztikusok éjszakája ez, az a színtér, ahol a létezés erejének és Isten valóságának interferáló hullámai kioltják egymást, legalábbis tudatunkban, "nyelvezetünkben". Van ugyanis az élménynek és a beszédnek egy "pontja", ahol az egyenes beszéd lehetetlen. Te "csúnya", mondja a szerelmes anya kisdede fölé hajolva. "Uram, Uram, miért hagytál el engem!" - kiált föl Krisztus, amikor már-már magán érzi a halál szorításán túl az Atya ölelésének súlyát, szerelmét.

A hit ilyen értelemben hiten túli hit, reményen túli remény, bizalmon túli bizalom. De hiszen ez nyilvánvaló. Az a bizalom és remény ugyanis, amit köznapi értelemben megélünk, nem igazi bizalom és nem igazi remény, mivel egy változó, porlékony, színeváltó világ színteréhez kénytelen igazodni. A hit viszont valódi - vagy ha úgy tetszik, "szótáron túli" - értelmük-

ben kívánja használni e szavakat. De mondhatnám azt is, hogy egyedül a hit képes jól és helyükön használni e szavakat, amik benne vannak ugyan a szótárban, de kiszolgáltatott sorsunkban aligha van reális értelmük. Amikor a regényíró belekezd művének megírásába, ugyan miben bízik? Abban, hogy a lét áttekinthetetlen részeit egységbe szervezi? Nem tudom. Tudva, nem tudva, abban bízik, hogy erőfeszítésének alázatában találkozik azzal a realitással, mely erejét meghaladó módon segítségére siet. E nélkül a "bizalom" és e nélkül a "segítség" nélkül soha nem született volna nagy regény, legfeljebb házi dolgozatok, iskolás konstrukciók. Én többek közt ezért is bízom, és bizalmamat ezért is érzem a hit egyik Istenhez vezérlő ösvényének. (Új Ember, 1972. augusztus 13.)

Mi az új evangelizáció?

(P. Hardi Titusz OSB – a Szent András Evangelizációs Iskola lelkipásztori felelőse)

Miért nevezi az Egyház újnak ezt az evangelizációt? Sokan sokféle igényből vágnak egy új típusú evangelizációra. Vannak, akik valami új evangéliumot várnak az egyháztól::: egy könnyített, komfortos evangéliumot, mentve minden radikalizmustól. Nem kevesen vannak, akik más vallások elemeire nyitott, velük vegyített tanítást várnak az új evangelizációtól. Mások szerint az új médiamódszerek miatt szükséges új evangelizációról beszélnünk.

A II. Vatikáni Zsinaton az egyház figyelme a népekhez – ad gentes – szóló küldetésre irányult, melyre a MISSZIÓ kifejezést használta. VI. Pál már az EVANGELIZÁLNI¹ kifejezést kedvelte, és közben egyre világosabbá vált, hogy a népekhez szóló misszió háttérországja megszűnik, ezért ÚJRA-EVANGELIZÁLÁSRA szorul a hagyományos keresztény világ. Míg a népek felé szóló misszióban az elő-evangelizációnak, azaz az inkulturálódás előkészítő idejének van nagyobb jelentősége, addig az újra-evangelizálásban az első-evangelizáció, vagyis a hit első hirdetése az elveszett kincs.

II. János Pál ideje alatt honosodott meg az ÚJ EVANGELIZÁCIÓ kifejezés, mely a népek missziójának és a hitét veszített megkereszteltek újra-evangelizálásának alapvető megújítását jelenti. A legáltalánosabb összefoglaló szintén II. János Páltól származik: „az új evangelizáció új a lelkesedésében, új a módszereiben, új a kifejezőmódjában.”²

Isten ma egy új evangelizációs időt, kaiopós-t készít elő, ami attól új, hogy amikor kibontakozik:

¹ „evangelizatione” EN 2

² Haiti, 1983. március 24., a Latin-Amerikai püspököknek szóló beszéd

– **Új lendülettel és lelkesedéssel történik.** Ez a lendület pedig nem más, mint a pünkösdi Szentlélek által táplált tűz, lelkesedés és lendület. Egy olyan evangelizáció, ahol a Lélek a főszereplő³, mert ő győzi meg a világot a bűnről és az evangéliumról és Ő téríti meg. Olyan evangelizátorok hordozzák ezt az új evangelizációt, akik nem akarnak a maguk erejéből téríteni vagy meggyőzni – szemben állva ezzel az elmúlt századok intellektualista evangelizációjával –, hanem megengedik Istennek azt, amit csak Ő tud megtenni: megérinteni, megtéríteni és újjászülni a szíveket. Visszaadják Istennek a neki járó helyet az evangelizációban is.⁴ És ettől lesz nagy lelkesedésük és lendületük: mert meglátják Isten nagy tetteit. A dinamizmus, az erő, a lendület, a lelkesedés a Szentlélekből fakad. *Az új evangelizáció mozgatórugója a Szentlélek.*

– **Új a kifejezés módja, a nyelve; máshogy, figyelemfelkeltő módon szólal meg a világban.** Az egyházi beszédeink hiába igazak, mégis ódon és dohos illatot árasztanak magukból. Az evangélium ellenségei pedig igyekeznek elhitélni velünk, hogy már beszélünk sem kell a jó hírről. Egy új evangelizátor nemzedék után kiállt e szükség. A világ híreit riporterek közvetítik, de az evangélium jó hírét riporterek nem képesek átadni: a tanítókra, akik nem ismerik Isten közvetlenül, nem kíváncsi a világ. Tanukra van szükség, akik találkoztak Istennel, ismerik Őt és be tudják mutatni Őt személyesen a világnak és el tudnak vezetni a Vele való találkozásra. A tanúk másképpen beszélnek. Ezek azok a tanúk, akiknek tettei és szavai figyelemfelkeltők, bátrak és élettel teliek, mert maguk is üzenetté lesznek. *Az új evangelizáció a tanúk ajkáról szól új nyelven.*

– **Új módszereket alkalmaz.** Az Egyház hagyományos módszereiről vizsgaeredményt a mai egyházi helyzet állít ki. Nem az evangéliumot kell megváltoztatni, hanem a módszert, ahogy hirdetjük: nem elég csupán nevelni, előbb megtérésre kell vezetni; nem elég csupán a katekézis, előbb a kérügmá is kell; nem elég csupán megismertetni az igazságot, találkozásra kell vezetni; nem elég hallgatni, részessé kell válni:::; nem elég szemlélni, tapasztalni kell; nem elég csupán felismerni, dönteni is kell; nem elég csupán az értelmet megszólítani, a teljes embert kell az üzenet elérje...

---

³ A RM III. fejezetének címe a nem magyar fordításokban: „Spiritus Sanctus primas agens in missione”; Valamint VI. Pál mondja: „a Szentlélek az evangelizáció fő munkálója – Spiritum Sanctum in propagatione Evangelii primas agere.” (EN 75)

⁴ „Az evangelizáció jó módszerei fontosak, de soha, a legkiválóbb módszerek sem pótolhatják a Szentlélek csendes munkáját. Bármekkora legyen is a hithirdető tudása, mindez semmi, ha a Szentlélek nem kíséri. Önélkül a leghatásosabb érvelés sem ér semmit. A legcsodálatosabb szociológiai vagy pszichológiai rendszerek is értéktelenek a Szentlélek segítsége nélkül. [...] A Szentléleknek az egész egyház életében döntő szerepe van, de elsősorban az evangelizációs küldetésben nyilatkozik meg. Nem ok nélkül kezdődik az evangelizáció a Szentlélek sugallatára Pünkösöd hajnalán.” EN 75

Mikor lesz képes a Katolikus Egyház így evangelizálni? Amikor egészen megújul. Az új evangelizáció az egyház gyökeres megújulása, nem csupán egy aktuális éves program. Mivel „az Egyház az evangelizációért létezik”⁵, az egyetlen küldetést újra középpontba állítani azt is jelenti, hogy az evangelizáció majd elrendezi a kevésbé fontos dolgokat az egyházban. Az evangelizációért magáért kell megújulnia az egyháznak, különben nem lesz képes rá. Az új evangelizáció tehát valami új, nem régi programok leporolt és átcsomagolt változata, amit jövőre majd ismét átcsomagolhatunk. Az új evangelizáció új, mert új dolgokat cselekszünk benne, olyanokat, amiket a közelmúltban mi, katolikusok nem tettünk... Az új evangelizáció új, mely arra tanít, hogy elismerjük, nem tökéletes a pasztorációnk, változásra szorulunk.

⁵ Ecclesia evangelizandi causa exstat. EN 14

„Ezeket a bölcs mondásokat a barátságról, mint a préselt virágokat összegyűjtöttem, hogy ezek a szóvirágok barátságot ébresszenek” Horváthné Olga

Az emberek túl sok falat és kevés hidat építenek. (Isaac Newton)

Sok véka sót kell együtt megenni ahhoz, hogy a barátság betöltse hivatását. (Cicero)

„Hitünk parancsa, hogy a templomon kívül az életben is testvérek maradjunk, egymás sorsa iránt érdeklődjünk és egymás terhét kölcsönös megértésben hordozzuk.” (Márton Áron)

Ami a közösséget megalkotja, az a lényekben élő barátság. (Hamvas Béla)

folytatjuk!

Hírek, hirdetések

- Február 8. péntek - **Szív-közelben**, vendég: Klemm Júlia, családanya
- Febr. 9. szombat - 10-12h **hittanos gyermekek farsangja!** (közösségi ház)
- Febr. 9. szombat – 14h **felkészítés a betegek kenetének felvételére.**
- Febr. 10. vasárnap – **A betegek kenetének felvétele** az esti szentmisén.
- Febr. 16. szombat – 17-20h **gyógyító imaalkalom, gyógyító szentmise, töviskoszorú a testi, családi, anyagi, lelki problémákkal szenvedőkért.**

- Február 13. **Hamvazószerda** –Este 18h szentmisén hamvazkodás. Ragadjuk meg ebben a nagybőjtben is a lehetőséget, hogy valóban közelebb kerüljünk Jézushoz. Ne csupán életünk része legyen a kereszténység, vagyis Jézus, hanem középpontja! A mennyei Atya legforróbb vágya, hogy vélegessen összekössük életünket, szívünket Jézussal.

Előretékinő

- Március 9. szombat **Lelki nap!!!**
Szeretettel kérem valamennyi testvérünket, amennyiben megteheti, mindenki vegyen részt. Mindenki felelős saját lelki életének fejlődéséért. Bozi György testvérünk sokakat megérintő tanúságtételében felhívta a figyelmünket, mekkora lehetőség Isten számára, hogy egy lelkigyakorlat alkalmával megtalálva szívünkben a repedéseket betörjön az Ő kegyelme a mi megszokott életünkbe. Adjunk egy esélyt Istennek és önmagunknak, a megújulásra. „Istennél semmi sem lehetetlen.” (Lk 1,36).
- Március 14-16. 18h **Trídium**, Esti szentmisék keretében. Kálmán Antal atya, Pilismarót-Dömös plébánosa tartja.
- Március 18-23 **Pomázi Húsvét – Városmiszió** a HÉV-megálló körül.
- Március 24-31 **Virágvasárnap és Nagyhét.**

Plébániánk az interneten

A teljes magyar lakosság több mint fele rendszeresen internetezik. Korosztály szerint az idősök egyharmada, a fiatalok 90%-a. Ilyen körülmények mellett nem az a kérdés, hogy kell-e plébániai honlap, hanem, hogy mit akarunk közölni rajta. Az alábbiakban összefoglaljuk, hogy plébániánknak milyen internetes megjelenése van, és melyik milyen célt szolgál.

Plébánia hivatalos honlapja: www.pomaziplebania.hu

(a www.pomaziplebania.fw.hu megszűnik)

Statisztikák alapján nem az ország legnézettebb oldala, de heti rendszerességgel körülbelül 20-an látogatjuk, átlagosan nem egész 2 percet töltünk itt, és legtöbbször a hetente frissülő templomi hirdetéseket keressük. Tervezzük, hogy állandó programjaink, és csoportjaink számára - igény esetén - üzenőfalat biztosítunk, amelyen keresztül tájékoztathatják a közösséget az aktualitásokról, mint például gitáros misék énekrendje.

Az ügyintézés megkönnyítése is a honlap fontos feladata, ezért tervezzük, hogy a gyakran felmerülő kérdésekre már itt választ kínálunk. Ilyen lehet például, a szentségek kiszolgáltatásának feltételei.

A közösségünk online találkozási pontja pedig a Facebook-on van: www.facebook.com/pomaziblebania
A megtekintéséhez nem kell regisztrálni a facebook-on. Jelenleg katolikusoknak válogatott hírek gyakran frissülő folyama olvasható. Emellett fényképalbumot is találunk a plébánia életéből. Végül lehetőségünk van megosztani a gondolatainkat, élményeinket egymással.

Online jelenlétünk harmadik formája a levelezőlista: plebaniai-kozosseg@googlegroups.com A közösség számára zártkörű. Szerepéről pedig szeretném Ferenc atyát idézni, aki összefoglalta, és meghatározta a lényegét: "Ez a fórum inkább egy üzenőfal a közösség számára."

Feliratkozási szándékot a csoport oldalán lehet jelezni: <http://groups.google.com/d/forum/plebaniai-kozosseg>

Vida Balázs

Miserend

Pomáz: Templom:	Hétfő, Csütörtök Kedd, Péntek Szombat Vasárnap	reggel 7 óraker este 18 óraker reggel 7 óraker délelőtt 9:30 óraker este 18 óraker
Szent Miklós Kápolnában	vasárnap	délelőtt 11 óraker
Csobánka:	Szombat Vasárnap	este 16.30 óraker délelőtt 11 óraker

„ÉLESZTŐ”, a Szent István Király Plébánia értesítője

Megjelenik minden hónap elején.
Ingyenes kiadvány

Pomáz, 2013 Templom tér 8.
Tel./Fax: 06-26-325006
mail: pomaziblebania@gmail.com
Web: <http://www.pomaziblebania.hu>
Bankszámla szám: 11742087-20000569

Kiadásért felelős:
Erdődi Ferenc
Plébániai kormányzó

**Plébániánk hírlevelét keresse minden hónap elején
a templomi újságoknál!**
**Hírlevelünk virtuálisan hozzáférhető honlapunkon:
pomaziblebania.hu**